

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság a *Dr. Bálint Zoltán* ügyvéd (Bálint Ügyvédi Iroda, cím.) által képviselt **felperes** (cím.), a *Dr. Árgyelánné dr. Fejes Magdolna* jogtanácsos nevében eljáró *Grósz Zoltán* őrnagy által képviselt **Vám- és Pénzügyőrség Közép-magyarországi Regionális Parancsnoksága** (cím hivatkozási szám: 11367-11/2009.) alperes ellen, jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A bíróság a felperes keresetét **elutasítja**.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy a tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 377.100.- (Háromszázhetvenhétezer-egyszáz) forint kereseti illetéket az APEH Közép-Magyarországi Regionális Igazgatósága külön felhívására az államnak fizessen meg.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000.- Ft (százezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A Pesti Jövedéki, Adójegy és Zárjegy Hivatal járőrei 2009. március 30. napján időszaki elszámolást tartottak a felperes ... töltőállomásán, az ellenőrzés megállapításait a ... számú jegyzőkönyv rögzítette. Külön mintavételi jegyzőkönyv egyidejű felvétele mellett a motorikus gázolaj üzemanyagból négyszer egy liter mintát vettek, mely mintát a hatóság átadott a Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete (VPVI) részére 2009. április 3. napján, majd a felperes terhére indult eljárást a ... számú végzésével határozatlan időre, de legkésőbb a VPVI válaszána megérkezéséig felfüggesztette. A VPVI az elvégzett vizsgálatok eredményét 2009. május 14. napján küldte meg a hatósághoz. A VPVI szakvéleménye szerint a vizsgált minta minősége a lobbánáspont tekintetében nem felel meg az Gépjármű-hajtóanyagok. Dízelgázolaj. Követelmények és vizsgálati módszerek magyar szabvány előírásainak.

A felperes értesítette a hatóságot, hogy a VPVI által elvégzett vizsgálat eredményét nem fogadja el, mert a felperesi társaság által üzemeltetett töltőállomáson kizárólag a-tól vásárolt és a **I.Kft** által szállított üzemanyagot forgalmazzák, amely zárt rendszeren érkezik, kezdeményezték a levett mintának az **I.Zrt** akkreditált laboratóriumban történő bevizsgálását. A felperes 2009. június 5. napján eljárás felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztett, melynek indokaként azt jelölte meg, hogy a felperes a birtokában lévő, a vámhatósági ellenőrzés során vett kontrollmintát, valamint a felperes részéről az ellenőrzést követően tanúk előtt vett mintát az **I.Zrt** akkreditált laboratóriumban bevizsgálattá, a vizsgálat azonban még nem zárult le, kérte továbbá a VPVI által mért eredmények rendelkezésre bocsátását a vizsgálati eredmények összevetése céljából. Tájékoztatta továbbá a jövedéki hatóságot a felperes, hogy 2009. június 2. napján ismeretlen tettes ellen feljelentést tett minták manipulálása, illetve hivatali visszaélés alapos gyanúja miatt, mely feljelentése alapján a büntető eljárást megindították. A jövedéki hatóság a számú, 2009. június

15. napján kelt végzésével a felperes eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét azzal utasította el, hogy a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (Jöt.) 48/A. § (5) bekezdése szerint a hivatalból indult hatósági eljárás felfüggesztésének az ügyfél kérelmére nincs helye.

A tényállás további tisztázása céljából a Pesti Jövedéki, Adójegy és Zárjegy Hivatal járőrei 2009. június 22. napján ismételten megjelentek a felperes telephelyén, ahol jövedéki igazgatási eljárás keretében a számú jegyzőkönyv került felvételre. Az ellenőrzést végzők többek között megállapították, hogy a 2009. március 30. napján a számú jegyzőkönyvvel mintavétel alá vont 7930 liter gázolaj már nem található a töltőállomáson, az időközben értékesítésre került. Az eljárás tárgyát képező gázolaj származásának igazolására bemutatásra került a felperes részéről a ... által kiállított ... sorszámú EKU, az ellenőrzés időpontjában a kísérő okmányhoz kapcsolódó beszerzési számlát a helyszínen a felperes bemutatni nem tudta, azt 2009. június 29. napján nyújtotta be a jövedéki hatóságnak, közben 2009. június 23. napján ismételt beadványt terjesztett elő a felperes, melynek mellékleteként csatolta az ellenőrzést követően vett minta vizsgálatáról az **I.Zrt** . által készített vizsgálati eredményt, mely szerint annak lobbanáspontja $70,5^{\circ}$, azaz a minta a magyar szabványnak teljes mértékben megfelel. A mintavétellel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a minta felperes általi levétele ugyanabból a 7. számú kútoszlopból történt, amelyből a hatóság 2009. április 30. napján mintát vett, a két mintavétel között eltelt idő elhanyagolható, a mintavétel három tanú, két kútkezelő és egy független, épp a töltőállomáson tankoló személy jelenlétében történt mintavételi edénybe, a felperes arról is tájékoztatta a hatóságot, hogy a kontrollminta vizsgálata még nem zárult le.

Arra figyelemmel, hogy a felperes által az **I.Zrt** akkreditált laboratóriumánál kezdeményezett szakértői vizsgálat elvégzéséről ellentmondó információk álltak rendelkezésre, ezért a hatóság megkereste az **I.Zrt** -t azzal a céllal, hogy a felperes által kért szakértői vizsgálat lefolytatásra került-e, melyre azt a választ kapta az **I.Zrt** -től, hogy a vizsgálatok elvégzését követően az arról készült jegyzőkönyvet postai úton 2009. június 11. napján postázták a felperes számára. Ezt követően a felperes jogi képviselője útján 2009. július 6. napján ismételt beadványt terjesztett elő a hatóságnál, melyen arra hivatkozott, hogy a 2009. március 30-i mintavétel elvégzéséhez igénybe vett mintavételi edények, a mintavételt megelőzően nem voltak lezárva, bárkinek lehetősége volt azokat a mintavételt megelőzően beszennyezni, a mintavétel eredményét befolyásolni, azok álláspontja szerint a töltőállomásra már szennyezten érkeztek, de ez csak azután vált a felperes számára nyilvánvalóvá, hogy a tiszta mintavételi edénybe vett minta vizsgálata megtörtént, kérte igazságügyi szakértő kirendelését, melynek költségeit vállalta, egyidejűleg ismételten kérte az eljárás felfüggesztését.

Az ügyben keletkezett okmányok vizsgálatát, a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését követően a Pesti Jövedéki, Adójegy és Zárjegy Hivatal a vizsg.3780-25/2009. számú, 2009. augusztus 6. napján kelt határozatával 5.196.060.- forint jövedéki bírság, 995.414.- forint jövedéki adó, valamint 58.900.- forint vizsgálati költség megfizetésére kötelezte a felperest, továbbá a felperes által működtetett üzemanyag töltőállomás 30 nyitvatartási napra történő lezárását rendelte el, ezzel egyidejűleg a számú levelében értesítette a felperest a zárás intézkedés kezdő és végső időpontjáról, valamint a vizsg.3780-27/2009. számú, 2009. augusztus 6. napján kelt végzésével a jövedéki köztartozás megfizetésének biztosítására a felperes tulajdonában lévő ... 1,7 D típusú gépkocsi lefoglalását, zárlatát rendelte el. A felperes 2009. augusztus 17. napján végrehajtási kifogást terjesztett elő, melynek vizsgálatát követően a Vám- és Pénzügyőrség Közép-magyarországi Regionális Parancsnoksága a 11367-2/2009. számú végzésével a jövedéki hatóság 3780-27/2009. számú végzését megsemmisítette.

A felperes a vizsg.3780-25/2009. számú első fokú határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, melyben a határozatban rögzített rendelkezések megsemmisítését kérte. Előadta, hogy az eljárás során alapos gyanú merült fel a minta manipulálására, és a büntető eljárás eredményének álláspontja szerint a jövedéki eljárás kimenetele szempontjából jelentősége van, ezért indokolt lett volna igazságügyi szakértő kirendelése, melyet többször is jelzett az első fokú eljárás során. Véleménye szerint a megmintázott gázolaj szabványon kívülisége nem nyert kétséget kizáró bizonyítást figyelemmel a mintavételi szabályok megsértésére, továbbá arra, hogy a felperes a gázolaj adózott voltát az eljárásban hitelt érdemlően bizonyította. Kihangsúlyozta, hogy a minta levételénél az eljáró pénzügyőrök a mintavételi edények tisztaságáról nem győződtek meg, illetve nem adtak lehetőséget a felperesnek arra, hogy az edények szennyeződésmentességét ellenőrizhesse, és miután a felperes vezetője a mintavételi eljárás közben érkezett a helyszínre, így a mintavételi eljárással kapcsolatos szabályszegésről csak később, saját mintájának bevizsgálását követően szerzett tudomást az ellenőrzésnél jelenlévő alkalmazottaitól, így nem volt lehetősége arra, hogy a szabálysértéssel kapcsolatos álláspontját a mintavételi jegyzőkönyvben kifejtse. Utalt arra, hogy a 2009. július 27-i ismételt mintavétel során felvett jegyzőkönyv jól példázza, hogy hogyan kellett volna a mintavételi eljárás során eljárni. Véleménye szerint a jövedéki hatóság és a felperes által vett minták lobbanáspontjának több, mint 30%-os eltérése kizárólag arra vezethető vissza, hogy a jövedéki hatóság által biztosított mérőedények már benzinszármazékkal szennyezetten érkeztek a mintavétel helyszínére. A gázolaj lobbanáspontjának ilyen fokú csökkenéséhez már 1% benzin hozzáadása is elegendő, a barna mintavételi üveg szennyezettsége csak tüzetes vizsgálattal, elsősorban szaglás útján ismerhető fel. Sérelmesnek tartotta, hogy az első fokon eljáró hatóság az esetleges visszaélést, az általa szolgáltatott bizonyítékok ellenére sem vizsgálta, sőt a felperes által vett minta vizsgálati eredményeit teljes mértékben kirekesztette az értékelés köréből, döntését határozatában semmivel sem indokolta. Az első fokú határozat meghozatalára olyan vizsgálati eredmény alapján került sor, amelynek vételénél a mintavételi szabályokat nem tartották be, a minták nem tekinthetők hitelesnek, a szabálytalanul vett mintákra alapított határozat megalapozatlan, a minták nem bizonyítják a gázolaj szabványon kívüliségét, a felperes pedig az általa forgalmazott üzemanyag teljes mennyiségét számlával, termékkísérő okmánnyal igazolta. A szállítólevélből és annak mellékleteiből megállapítható, hogy az üzemanyagot a **L.Kft** a jövedéki ellenőrzés napján mérte ki a felperes üzemanyag töltőállomásának tartályába, azaz a kimérés és a jövedéki ellenőrzés, valamint a mintavétel között kb. két óra telt el, az idő rövidege, a tartály zárt rendszere eleve kizárja annak lehetőségét, hogy a felperes a tartályba töltött a ...-től vásárolt üzemanyagot nem szabványos üzemanyagra cserélje.

Az ellenőrzés során bírsághelyes többlet nem került megállapításra, a töltőállomás és a hozzátartozó helyiségek, valamint annak környezete átvizsgálása során adózás alól elvont jövedéki termék nem került előtalálásra, azaz a felperes a töltőállomáson talált dízelolaj minden cseppjével el tudott számolni. Amennyiben a jelen eljárásban vizsgált gázolaj nem a beszerzési számla és a termékkísérő okmányon meghatározott ...-tól származna, úgy az ellenőrzés során az ellenőröknek az aznap leszállított 5025 liter gázolajat elő kellett volna találniuk a töltőállomáson. Jövedéki adótörvénysértést sem szándékosan, sem gondatlanságból, sem ráutaló magatartással nem követett el. Az üzemanyag töltőállomás lezárásával kapcsolatban előadta, hogy a töltőállomás címét a felperes telephelyeként **cím** szám alatti címben jelölte meg, a felperesnek viszont ezen a címen nincs telephelye, a felperesi cég egy családi vállalkozás, melynek tisztességes működéséhez a tulajdonosai a családnevüket adják, a jogszabálysértő határozattal megállapított jogkövetkezmények a család megélhetését biztosító töltőállomás létét fenyegetik.

A felperes fellebbezése folytán eljár alperes a 2009. szeptember 18. napján kelt 11367-8/2009. számú határozatával akként változtatta meg az első fokú döntést, hogy a jövedéki adó mértékét 1.026.471.- forintban határozta meg a rendelkező rész I. részében, míg a rendelkező rész II. részében elrendelt üzlethelyiség lezárása szankció időtartamát 30 nyitvatartási napról 30 napra változtatta. Korrigálta továbbá a fellebbezés szövegrészét, illetve az üzemanyag plusz 15 °C fokon mért mennyiségét, továbbá a felperes telephelyének címét. A határozat indokolása szerint az első fokon eljáró jövedéki hatóság a tényállást teljes körűen tisztázta, a jövedéki bírság, a jövedéki adó, a vizsgálati költség kiszabása, valamint az üzemanyag töltőállomás lezárása intézkedés alkalmazása helytálló, azonban a jövedéki adó mértékének, valamint a zárás intézkedés elrendelésének tekintetében az első fokon eljáró jövedéki hivatal döntése megváltoztatásának volt helye. A jövedéki adó mértékének számításánál az első fokon eljáró hivatal 80.000.- Ft/1000 liter mértéket vett figyelembe arra tekintettel, hogy a VPVI a szakvéleményében nem tért ki a biodízel tartalomra, ezzel szemben a vizsgálati jegyzőkönyv tartalmazza a biodízel tartalomra vonatkozó vizsgálatot is, ezen adat alapján a jövedéki adó számításánál 88.900.- Ft/1000 liter adómértéket kellett figyelembe venni. Mindezekre tekintettel a jövedéki adó alapja 88.900.- Ft + 40.000.- Ft, azaz 129.900.- Ft/1000 liter, mely alapján a fizetendő jövedéki adó mértéke 7963,31 liter x 129.900.- Ft/1000 liter, azaz kerekítve 1.026.471.- forint. A Jöt. 117.§ (3) bekezdése alapján pedig az üzemanyag töltőállomás lezárására vonatkozó intézkedésnél az első fokon eljáró hivatal helytelenül nyitvatartási napra rendelte el a lezárást azzal, hogy az intézkedés kezdő és befejező időpontja helyesen került meghatározásra.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes jogerős másodfokú határozatával szemben, melyben a határozat megváltoztatását, a megállapított jövedéki adó, jövedéki bírság és vizsgálati díj törlését, a töltőállomás 30 napra történő bezárására vonatkozó intézkedés mellőzését kérte. Keresetlevelében a tényállás, az első fokú határozat, az első fokú határozat ellen benyújtott fellebbezése, valamint a másodfokú határozat tartalmának ismertetését követően hivatkozott a Jöt. 110. § (3) bekezdésére, a 114. § (1) és (2) bekezdésére, majd kihangsúlyozta, hogy jövedéki törvénysértést nem követett el, mert a hatósági eljárásban az általa forgalmazott jövedéki termék származását, és adózott voltát okirattal, hitelt érdemlően bizonyította, ezáltal a hatóságok jogszabályellenesen állapították meg az adó és bírság fizetési kötelezettségét, és jogszabályi feltételek hiányában rendelték el a felperesi üzemanyag töltőállomás bezárását. A fellebbezésében írtakat fenntartva rámutatott arra, hogy kizárólag a jövedéki engedélyes kereskedőtől vásárol üzemanyagot, melyet a **I.Kft** szállít ki a telephelyére.

A leszállított üzemanyag minősége, szabványos volta, a kiszállítást megelőzően minden esetben bevizsgálásra kerül a által, a vizsgálat eredményét minőségi tanúsítvány rögzíti. Az üzemanyag mindenkor zárt rendszeren érkezik a töltőállomásra, ahol a szállító az üzemanyagot közvetlenül a töltőállomás tárolótartályába méri ki, melyből üzemanyagot kivenni a kútoszlopok OMH által hitelesített úgynevezett kimérőpisztolyán keresztül lehet. A kútoszlopok közvetlen összeköttetésben állnak a töltőállomás APEH által engedélyezett pénztárgépével, mely zárt rendszer teszi lehetővé, hogy a töltőállomás tartályából kivett üzemanyag mennyisége, a vásárolt és eladott mennyiség nyomon követhető, a készlet a pénztárgép, valamint a beszerzési számlák adataival összehasonlítható legyen, visszaélésre ne kerülhessen sor. A rendszer tehát teljes mértékben kizárja annak lehetőségét, hogy a kútoszlopokból úgy kerüljön üzemanyag kitöltésre, avagy a tárolótartályba betöltésre, hogy azt a mérőóra ne mérje. A felperesi töltőállomáson található 7930 liter gázolaj teljes mennyiségének származását, adózott voltát számlákkal és szállítási okmányokkal hitelt érdemlően igazolni tudta, a számla megfizetésével pedig a felperes az üzemanyagot terhelő jövedéki adót megfizette. Az alperes határozata csupán utalt az első fokú határozat megállapításaira, nem oldotta fel azonban a jövedéki eljárás azon ellentmondását, miszerint az időszaki elszámoltatás

során az eljáró pénzügyőrök adózás alól elvont terméket a töltőállomáson nem találtak, a tényállást e körben nem tisztázták a hatóságok.

A termék kísérő okmányból megállapítható, hogy az üzemanyagot a **I.Kft** a jövedéki ellenőrzés napján, 2009. március 30. napján 09:38 órakor mérte ki a felperesi üzemanyag töltőállomás tartályába, azaz a kimérés és a 11:30 és 11:40 órakor tartott jövedéki ellenőrzés és a mintavétel között körülbelül két óra telt el, mely idő rövidege és a tartály zárt rendszere miatt fizikai lehetetlenség a tartályba töltött, aznap vásárolt 5.025 liter üzemanyag tartályból való kitöltése a kimérő pisztolyon keresztül, majd a kitöltött üzemanyag helyett 5.025 liter nem szabványos üzemanyag tartályba való betöltése. Az ilyen jellegű üzemanyag cserét egyrészt a kútoszlop mérőóráján nyomon lehetne követni, másrészt az eljáró pénzügyőröknek az ellenőrzés során az aznap leszállított 5.025 liter gázolajat elő kellett volna találniuk a töltőállomáson, ezt a mennyiséget többletként kellett volna szerepeltetniük a jegyzőkönyvben. A jegyzőkönyvben rögzített megállapítások és a felperes által szolgáltatott bizonyítékok tükrében tehát logikátlan, ellentmondó, irratellenes és teljességgel megalapozatlan a határozatok azon megállapítása, miszerint a bemutatott kísérőokmány és beszerzési számla alkalmatlan a gázolaj eredetének igazolására. A felperes álláspontja szerint mind az első, mind a másodfokú hatóság elmulasztotta a tényállás tisztázási kötelezettségét, indokolatlanul és tévesen mellőzte a felperes által felajánlott bizonyítékokat, a felperes bizonyítási indítványát. Az időszaki ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv azon megállapítása, miszerint a felperesnél bírsághatóes többlet nem volt, adózás alól elvont jövedéki termék nem került előtalálásra, továbbá a felperes által vett minta vizsgálati eredménye mind-mind a felperesi állítást támasztották alá. A hatóságoknak a VPVI által mért eredmények ellentmondásait fel kellett volna oldaniuk, vizsgálni kellett volna, hogy mi az oka a felperes által vett minta, illetve a hatóság által vett minta és kontrollminta eltérő vizsgálati eredményének, azt, hogy sor kerülhetett-e visszaélésre a mintákkal kapcsolatban, ezen kötelezettségének azonban egyik hatóság sem tett eleget, megsértette ezáltal az Art. 97. § (4) és (6) bekezdésében foglaltakat.

Sérelmezte, hogy a hatóság az ügyfél általi mintavételezési eljárásban való közreműködést kategorikusan megtagadja, így az ügyfélnek nincs is lehetősége a hatóság jelenlétében mintát venni, azáltal pedig, hogy az első fokú hatóság csak a határozatában közölte a felperes által szolgáltatott bizonyíték mellőzését, ugyancsak elzárta a felperest a további bizonyítás lehetőségétől.

Álláspontja szerint a jegyzőkönyv azon sommás megállapításából, miszerint a mintavétel a mindenkori mintavételezési eljárásnak megfelelően történt, nem vezethető le az alperesi hatóság által tett megállapítás, miszerint a pénzügyőrök meggyőződtek a mintavételi edények tisztaságáról, amennyiben így történt volna, akkor ezt a tényt a sorszámú jegyzőkönyv kifejezetten rögzítette volna.

Nem felel meg a valóságnak a másodfokú határozat azon állítása, miszerint a felperes törvényes képviselője a mintavételi eljárásnál mindvégig jelen volt, ugyanis csak az eljárás végére érkezett a helyszínre, amikor a mintavételi edényeket a pénzügyőrök már lezárták, így csak arra volt lehetősége, hogy a zárószalagot aláírja. A felperes és az eljáró pénzügyőrök eltérő nyilatkozatának okát a hatóságok nem vizsgálták, a pénzügyőrök nyilatkozatát fogadták el valónak. Sajnálatos módon a felperes törvényes képviselője jóhiszeműen valóban aláírta a jegyzőkönyvet, mivel az ellenőrzéskor nem feltételezte, hogy a hatósági ellenőrzés során bármilyen visszaélés vagy szabálytalanság előfordulhat. Változatlanul fenntartotta azon álláspontját, miszerint a mintavételi eljárás nem a mintavételi szabályok betartásával történt, a mintavételi edények már benzinszármazékkal szennyezettén érkeztek meg az ellenőrzés helyszínére, a jövedéki hivatal és a felperes által vett minták lobbaspontjának több mint 30°-os eltérése kizárólag erre vezethető

vissza. Hivatkozott a VPVI 2009. július 28-i levelére, mely szerint a másodfokú hatóság által említett, a sterilitásért felelős fehér műanyag védőkupak a mintatároló edényről eltávolítható, majd visszahelyezhető, azaz a védőkupak nem nyújt védelmet a minták manipulálása ellen. Kifogásolta végül, hogy a vegyvizsgáló intézet mérési jegyzőkönyvének biodízel tartalomra vonatkozó mérési eredménye csillaggal jelzett, és az ahhoz tartozó megjegyzés arra utal, hogy nem tartozik az akkreditált vizsgálatok közé, így álláspontja szerint ez a vizsgálati eredmény nem vehető figyelembe. A felperes a per során indítványozta a per tárgyalásának felfüggesztését az általa tett feljelentést követően elrendelt büntető eljárás jogerős befejezéséig.

Az alperes nyilatkozata a kereset elutasítására irányult a jogerős másodfokú határozata indokolását fenntartva arra hivatkozott, hogy határozata megalapozott és jogszerű. Kifejtette, hogy a tényállás tisztázási kötelezettségüknek az eljáró hatóságok eleget tettek, ugyanis csak azokat a tényállási elemeket kell felderítenie, tisztázni, amelyek szükségesek a határozat meghozatalához. A jövedéki törvény az objektív felelősség elvére épül, a határozatban hivatkozott Jöt. rendelkezésekből következik, hogy a szabványon kívüli jövedéki termék birtoklásával megvalósult a jövedéki törvényt sértés. A felperes az általa rendelkezésre bocsátott okmányokkal kizárólag azt tudta bizonyítani, hogy mikor és mennyi magyar szabványnak megfelelő üzemanyagot szerzett be, azonban a jövedéki hatóság által lefolytatott helyszíni ellenőrzés során talált, a magyar szabványnak nem megfelelő gázolaj eredetét és származását ezekkel a bizonyítékokkal nem tudta igazolni. Az alperes álláspontja szerint jogszerű döntés született azáltal, hogy jövedéki adó és jövedéki bírság került kiszabásra, mivel, ha a adózás alól elvont termékről van szó, mint jelen esetben, akkor ezek a törvény szerinti jogkövetkezmények, amelyek a határozatban kiszabásra kerültek. A vámhatóságnak nincs mérlegelési lehetősége ettől eltekinteni, és egy alacsonyabb összegű mulasztási bírságot megállapítani.

A felperes keresete az alábbiak szerint *nem alapos*.

A bíróság az alperes határozatát a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § (1) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálta felül, a tényállást a peres felek nyilatkozatai, és a becsatolt közigazgatási iratok, továbbá a felperes ügyvezetőjének személyes meghallgatását alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK. 31. számú állásfoglalása szerint az ügyfél anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre, illetve a közigazgatási szerv téves jogértelmezésére hivatkozással kérheti a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát. Az eljárási szabálysértés csak akkor eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését (megváltoztatását), ha az ügy érdemére is kiható olyan súlyos eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban sem orvosolható.

A perbeli esetben a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy törvényes-e az alperes határozata a keresettel érintett körben.

A Jöt 15. § (2) bekezdés a.) pontja alapján adófizetési kötelezettség keletkezik, ha az adóraktáron kívül jogellenesen előállított vagy a harmadik országból, tagállamból belföldre jogellenesen behozott, átvett jövedéki terméket megszerzik, birtokolják, szállítják, felhasználják vagy forgalomba hozzák, kivéve azt az esetet, ha a jövedéki termékkel egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytató magánszemély bizonyítja, hogy az adott helyzetben a körülményekből egyértelműen következtethetett a jövedéki termék megszerzésének jogszerűségére;

A Jöt. 48. § (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben foglaltak kivételével
a) a vámhatósághoz teljesítendő adózási kötelezettségre, az adó visszaigénylésére, az ellenőrzésre, - a kézbesítési szabályok kivételével - a hatósági eljárásra, a végrehajtási eljárásra, valamint a jogkövetkezményekre az e törvényben meghatározott eltérésekkel az Art.-t,
b) a vámjogszabályokban, illetve az Art.-ban nem szabályozott kérdésekben, továbbá az (1) bekezdés és e bekezdés *a)* pontja alá nem tartozó egyéb közigazgatási hatósági ügyben az e törvényben foglalt eltéréssel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) kell megfelelően alkalmazni.

A Jöt. 51. § (1) bekezdés alapján az adó alapja az ásványolaj mennyisége, az adómértéknél megjelölt mennyiségi egységben mérve.

A Jöt. 51. § (2) bekezdés szerint, ha az adómértéknél megadott mennyiségi egység liter, akkor azt +15 °C-ra átszámított térfogaton kell megállapítani. Az ásványolaj +15 °C hőmérsékletéhez tartozó térfogatát a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény előírásainak megfelelően az MSZ ISO 3675 vagy az MSZ ISO 3838 jelű, a kőolajtermékek sűrűségének meghatározására vonatkozó szabványokban idézett MSZ ISO 91-1 szabványban ismertetettek szerint (csőkészlet esetén számítással) kell meghatározni.

A Jöt. 52. § (1) bekezdés d.) pontja alapján az adó mértéke - figyelemmel a (3)-(4) bekezdés rendelkezéseire is - a ... vámtarifaszám alatti, üzemanyag célú gázolajra 88 900 Ft/ezer liter, illetve amennyiben legalább 4,4 térfogatszázalék biodízelt tartalmaz, 85 000 Ft/ezer liter,

A Jöt. 52. § (3) bekezdés szerint az adó mértéke az (1) bekezdés *a)*-*d)* pontjában meghatározott mérték 40 000 Ft/ezer literrel, illetve a fűtőolaj esetében az (1) bekezdés *e)* pontjában meghatározott mérték 20 000 Ft/ezer kilogrammal, a cseppfolyósított gáz esetén az (1) bekezdés *f)* pontjában meghatározott mérték 20 000 Ft/ezer kilogrammal, gáz halmazállapot esetén az (1) bekezdés *g)* pontjában meghatározott mérték 20 Ft/nm³-rel növelt összege, amennyiben a termék nem felel meg a hatályos magyar szabvány előírásainak.

A Jöt. 110. § (3) bekezdés alapján a nem jövedéki engedélyes kereskedő köteles a beszerzett, az értékesített és a készleten lévő jövedéki termék eredetét, származását hitelt érdemlően igazolni.

A Jöt. 110. § (13) bekezdés szerint a légi járművek kiszolgálását végző üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő ... vámtarifaszámú üzemanyag petroléum és a ... vámtarifaszámú repülőbenzin, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Egyéb üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő, ... vámtarifaszámú ólmozatlan motorbenzin, ... vámtarifaszámú gázolaj, ..., ... vámtarifaszámú tüzelőolaj és az 52. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti üzemanyagcélú cseppfolyósított gáz, valamint a hatályos magyar szabványnak megfelelő biodízelt és ...értékesíthető és csak kútoszlopon keresztül. Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyagtöltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajterméket, vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében kezdeményezett minőségvizsgálat keretében, akkreditált laboratórium által megállapított szabványon kívüli ásványolajat megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek).

A Jöt. 114. § (1) bekezdés alapján a természetes személy - a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó kivételével -, amennyiben

a) jövedéki terméket adóraktáron kívül előállít, illetve

b) olyan jövedéki terméket birtokol, szállít, értékesít, használ fel, amelyet nem adóraktárban állítottak elő vagy amelyet - import jövedéki termék esetén - nem vámkezelték, a jövedéki termék mennyisége után jövedéki bírságot fizet.

A Jöt. 114. § (2) bekezdés b.) pontja szerint az (1) bekezdés alá tartozónak kell tekinteni - nem értve ide a 115. § (3) bekezdésében említett termékeket - azt a jövedéki terméket, amelynek adózott voltát vagy adófelfüggesztés mellett történő szállítását birtokosa, szállítója, értékesítője, felhasználója számlával, egyszerűsített számlával, termékkísérő okmánnyal, borkísérő okmánnyal, egyszerűsített kísérő okmánnyal, vámokmánnyal, illetve más, hitelt érdemlő módon nem tudja bizonyítani,

A Jöt. 114. § (3) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerinti jövedéki bírság alapja az adózás alól elvont termék mennyisége és a bírság megállapításakor hatályos adómérték - a (2) bekezdés g) pont szerinti adózás alól elvont termék esetében az 52. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott alacsonyabb adómérték - alapján számított adó, illetve a szőlőbor esetében az adózás alól elvont termék literben mért mennyisége és 30 forint szorzataként meghatározott összeg. A jövedéki bírság mértéke a bírságalap kétszerese, de legalább 30 ezer forint.

A Jöt. 114. § (4) bekezdés szerint a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet, amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott tevékenységet folytat, a (3) bekezdés szerinti bírságalap kétszeresének, kereskedelmi mennyiség esetében ötszörösének megfelelő mértékű jövedéki bírság fizetésére köteles. A jövedéki bírság legkisebb összege 150 ezer forint. Nem vethető ki jövedéki bírság a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett mezőgazdasági felhasználóra, ha az általa felhasznált gázolaj jövedéki adójának visszatérítését a vámhatóság kiutalás előtt ellenőrizte.

A Jöt. 116/A. § alapján ha a jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységet folytató kereskedő kétséget kizáróan adózott termékeket forgalmaz, de nem rendelkezik jövedéki engedéllyel, a kivetendő jövedéki bírság alapja a kereskedő termékköre szerinti jövedéki engedélyhez e törvényben előírt jövedéki biztosíték összegének és azon napok számának szorzata, amely alatt a kereskedő a jövedéki bírság kivetéséig engedély nélkül folytatta tevékenységét. A jövedéki bírság mértéke a bírságalapnak és a jövedéki bírság kivetése időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszerese 365-öd részének a szorzata, de legalább 500 ezer forint.

A Jöt. 117. § (3) bekezdés szerint amennyiben a nem jövedéki engedélyes kereskedő az üzemanyagtöltő állomáson nem alkalmazza a jogszabályban előírt pénztárgépet vagy a 106. § (8) bekezdésében, illetve a 110. § (13) bekezdésében foglalt rendelkezést megsérti (nem értve ide, ha a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében, akkreditált laboratóriumi vizsgálattal tárta fel a szabványon kívüliséget), az üzemanyagtöltő állomást az első jogsértés alkalmával 30, a második és további jogsértés alkalmával 60 napra be kell zárni.

A Jöt. 120. § (4) bekezdés alapján az elkobzott termékre nem kell az adót kivetni, kivéve ha a jövedéki jogsértés elkövetője az adó kivetését kifejezetten kéri.

A bíróság a perben rendelkezésére álló iratokból megállapította, hogy a felperesnél 2009. március 30. napján megtartott ellenőrzés során külön mintavételi jegyzőkönyv felvétele mellett került sor a

motorikus gázolaj üzemanyagból történő 4x1 liter mintavételére. A bíróság a következők miatt nem ért egyet a mintavétel körülményeire vonatkozó felperesi kifogásokkal:

A közigazgatási iratok részét képező ... számú jegyzőkönyv 11. pontja szerint a mintavételezés 5 liter üresváltás elvégzését követően a mintavételi szabályok betartása mellett történt. Az ellenőrzésben részt vett pénzügyőrök jelentése szerint a felperes ügyvezetője valóban az ellenőrzés közben érkezett a helyszínre, így az adatok felvételében a felperes alkalmazottja működött közre, azonban a mintavételkor már jelen volt és a minták lezárására is jelenlétében került sor. Fontos szempont továbbá, hogy a közokiratnak minősülő jegyzőkönyvben foglaltak valóságát aláírásával igazolta, mely jegyzőkönyv tartalmazta, hogy a minta a mintavétel alá vont szállítmány - jelen esetben az üzemanyagtartály - minőségét reprezentálja, továbbá az ügyvezető a jegyzőkönyv aláírásával a jegyzőkönyv 11. pontja alatt rögzített mintavételi szabályok betartására vonatkozó megállapításokat is tudomásul vette, azt nem kifogásolta, a bírósági tárgyaláson személyes meghallgatásakor sem tért ki a felperesi fellebbezésben, illetve keresetlevelében igen nagy súllyal megjelenő mintavételi edény szennyezettségére. Egyetért a bíróság az alperessel abban, hogy a mintavétellel kapcsolatos esetleges észrevételeit - úgy, mint például azt, hogy az edény tisztaságáról nem volt módja meggyőződni - a jegyzőkönyv megfelelő rovatában megtehetette volna, ezzel a lehetőséggel azonban a felperes nem élt, utólag erre való hangsúlyozott hivatkozása nem fogadható el.

A mintavételi szabályok betartása magában foglalja a mintavételi edények tisztaságának ellenőrzését is, így a jegyzőkönyv aláírásával egyúttal azt is igazolta, hogy az ellenőrzést végző járőrök, illetve a felperes jelenlévő alkalmazottai meggyőződtek az edények szennyeződés mentességéről.

A bíróság álláspontja szerint nem életszerű, hogy a felperes ügyvezetőjében csak a mintavételi eljárást követően és a saját mintájának eltérő vizsgálati eredményéről való tudomásszerzéskor merült fel a mintavétel szabálytalan lefolyásának gyanúja. A felperes ügyvezetője maga állította, hogy korábban is volt már hasonló ügye, ezért vett saját maga is mintát főlős óvatosságból, vagyis tisztában kellett lennie a mintavételi eljárás fontosságával, a bíróság nem tartja elképzelhetőnek, hogy a felperes ügyvezetőjének ne lett volna módja a jegyzőkönyv aláírása előtt konzultálnia az ellenőrzés legelejétől jelenlévő alkalmazottjával, ha utóbb tett állítása szerint ő csak a végére ért oda. Az alkalmazott nyilvánvalóan tájékoztatta volna a felperesi ügyvezetőt, ha bármilyen szabálytalanságot tapasztal, melyet aztán a jegyzőkönyv számára rögzíteni lehetett volna, így nem kellett volna „jóhiszeműen” aláírnia az ügyvezetőnek a mintavételről felvett okiratot. Természetesen a közokirattal szemben is van helye bizonyításnak, a felperes keresetlevelében tanúként kérte kihallgatni ... ügyvezetőt, a felperes törvényes képviselőjét, aki a keresetlevelél állítása szerint minden eljárási cselekménynél - tehát a hatósági mintavételi eljárásnál is - jelen volt, továbbá másik három személyt, aki viszont csak a felperesi képviselő általi mintavételezésnél volt jelen. A bíróság a felperesi ügyvezetőt személyesen meghallgatta, de a szennyezett mintavételi edényre, a szabálytalan eljárásra az ügyvezető nem tett előadást, míg a többi három tanú meghallgatásától a bíróság azért tekintett el, mert a felperes által vett minta nem a hatóság jelenlétében történt, míg az ellenőrzés során erre mindkét fél jelenlétében került sor. A fentiek szerint a bíróság sem a minták manipulálására, sem a mérőedények benzinszármazékkal való szennyezettségére való felperesi hivatkozást nem találta bizonyítottnak. Nem támasztja alá a felperesi állítást a felperesnek a VPVI 2009. július 29-i levelében foglaltakra való utalása sem, a felperes nem bizonyította, hogy a sterilitásért felelős fehér műanyag védőkupakot a mintatároló edényről a hatóság részéről valaki eltávolította, majd a szennyezést követően visszahelyezte. A VPVI szakértői vizsgálati jegyzőkönyvnek „a vizsgált minta jelzése” elnevezésű rovatában pedig az olvasható, hogy a minta

csavaros tetővel ellátva, ragasztó szalaggal biztosítva érkezett, tehát a biztosítást szolgáló zár sérülése nélkül a minta hozzáférése a vizsgálat elvégzése előtt sem volt lehetőség.

A perben eldöntendő további kérdés az volt, hogy a vizsgált időszakban történt üzemanyag beszerzésről kibocsátott számla alkalmas-e a jövedéki termék adózott voltának, származásának igazolására. A bíróság alperessel egyező jogi álláspontja szerint azért nem fogadhatók el a felperes által bemutatott bizonylatok, mert azok szabványos minőségű gázolaj vásárlását igazolják, vagyis a bizonylaton feltüntetett, illetve a felperes telephelyén készletezett gázolajat nem lehet azonosnak tekinteni, miután ez utóbbiról a VPVI szakvéleménye, illetve azzal egyezően az **I.Zrt** kontrollminta vizsgálatáról szóló eredményt tartalmazó vizsgálati jegyzőkönyve megállapította, hogy az a lobbanáspont tekintetében nem felel meg a magyar szabvány előírásainak, vagyis két szakvélemény is a lobbanáspont tekintetében szabványon kívülinek minősítette a gázolajat, így helytállóan jutott arra a következtetésre az alperesi hatóság, hogy a felperes által becsatolt számlák nem alkalmasak a felperes tulajdonában lévő szabványon kívüli gázolajok eredetének igazolására. A felperes által az ellenőrzést követően vett, a laboratóriuma által szabványosnak minősített minta a két előző szakvélemény megállapítását nem teszi hiteltelenné.

A bíróság egyetért az alperessel abban, hogy miután a felperes által vett minta vételének körülményeit a felperes csak a saját alkalmazottaival tudta volna igazolni, bizonyítékként a perbeli jövedéki termék szabványos volta tekintetében nem fogadható el, így jogszerűen rekesztette ki az alperes értékelése köréből a mintának a MOL laboratóriumban elvégzett vizsgálati eredményét.

A bíróság jogi álláspontja szerint a jövedéki hatóság által lefolytatott helyszíni ellenőrzés során talált magyar szabványnak nem megfelelő gázolaj eredetét, származását a felperes a hatóság rendelkezésére bocsátott, a magyar szabványnak megfelelő üzemanyag beszerzésre vonatkozó számlával nem tudta igazolni, ebből következően az előzőekben idézett jövedéki törvény rendelkezései szerint a felperes e termékkel jövedéki törvénysértést követett el, amelynek következménye volt a jövedéki adó és bírság fizetési kötelezettség megállapítása. Ezért téves azon felperesi keresetlevélbeli hivatkozás, hogy minden kétséget kizáróan bizonyította a beszerzési forrását a ...-tól származó bizonylattal. A jelen eljárás tárgyát ugyanis nem szabványos üzemanyag képezi, ezért az ügy érdemi elbírálása szempontjából nincs jelentősége a által szállított szabványos üzemanyag, így a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére vonatkozó felperesi megállapítás sem helytálló.

Osztotta a bíróság az alperes azon hivatkozását is, miszerint a lefolytatott jövedéki eljárás során a keresetlevélben írtakkal szemben ellentmondás nem merült fel, így nem is volt mit feloldani. Az üzemanyag töltőállomás időszaki elszámolása során ugyanis a jövedéki termékek mennyiségi számbavétele történik, míg a kérdéses termék szabványon kívülisége csak egy későbbi vizsgálat eredményeként nyert megállapítást.

A Jöt. rendelkezései az objektivitás elvén alapulnak, a jövedéki törvény a jogszabálysértő magatartás tanúsítása esetén nem tulajdonít jelentőséget a tudati tényezőnek, a Jöt. nevesített rendelkezései nem adnak lehetőséget a szándékosságnak, a gondatlanságnak, a vétkességnek, a jó- vagy rosszhiszeműségnek a vizsgálatára, a felelősség objektív alapú, a bizonyításig - származás, eredetigazolási - kötelezettség a jövedéki alanyt terheli, melynek módját - eltérésre jogi lehetőséget sem adva - ugyancsak a törvény határozza meg. A Jöt. objektív felelősségi rendszerére tekintettel nincs értékelhető jelentősége annak, hogy a szabványon kívüliség, a termék esetleges összekeveredése mikor, milyen okból és mértékben, kinek a hibájából következett be. A Jöt.

kogensen meghatározza, hogy az adózás alól elvont jövedéki termék birtokban tartását jövedéki bírság kivetésével kell szankcionálni.

A bíróság további jogi álláspontja szerint az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, helyesen értékelte a jogilag releváns tényeket, körülményeket, megfelelően indokolta döntését, további tisztázásra váró körülmény nem merült fel, így a bíróság a felperes további bizonyítási indítványát mellőzve döntött a keresettel támadott közigazgatási határozatok jogszerűségéről.

A Ket. 58. § (1) bekezdése szerint szakértőt kell meghallgatni, vagy szakértői véleményt kell kikérni, ha az eljáró hatóságnak nincs megfelelő szakértelemmel rendelkező dolgozója. A VPVI megfelelő szakértelemmel bír a FAME tartalom meghatározására, így az erre irányuló vizsgálatot elvégezhetette, a jogszabály pedig nem határozza meg feltételként, hogy ezen vizsgálatra akkreditálással is kell rendelkeznie, ezért nem volt jogszabálysértő az alperes eljárása, amikor figyelembe vette a VPVI FAME tartalomra vonatkozó mérési eredményét a jövedéki adó összeg megállapításánál.

A bíróság nem tartotta indokoltnak a per tárgyalása felfüggesztését a felperes által tett feljelentés nyomán elrendelt büntető eljárás jogerős befejezéséig, ugyanis a két eljárás között nem lehet párhuzamot vonni. A vámhatóság kizárólag a Jöt. szabályai, az általa feltárt tényállás alapján minősítheti a felperes cselekményét, míg a büntető eljárás más szempontok szerint ítéli, vizsgálja meg ugyanazt az alapcselekményt.

Rámutat a bíróság arra is, hogy a perbeli jogvita elbírálása szempontjából megindított büntető eljárás nem tekinthető előzmény ügynek, előzetes kérdésnek, a jövedéki igazgatási eljárás önálló hatósági eljárás, a büntető ítélet indokolása egyébként sem köti a polgári perben eljáró bíróságot, a jövedéki hatóságra nem kötelezőek a folyamatban lévő büntető eljárás adatai. A büntető eljárás felperesre kedvező lezárása esetén a felperes nincs elzárva attól, hogy esetleges kárigényét külön perben, a polgári jog általános szabályai szerint érvényesítse.

Hangsúlyozza a bíróság, hogy közigazgatási perben kizárólag az alperesi határozat meghozatala időpontjára vonatkozott jogszerűsége vizsgálható felül a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében. A határozat jogszabálysértő voltának a bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a felperest terhelte, ilyen értékelhető, a keresetet alátámasztó bizonyítás azonban a perben nem történt, a bíróság a felperes keresetlevélbeli érveit az alperesi határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására elfogadni nem tudta. A bíróság megállapította, hogy az alperes határozata sem anyagi, sem eljárásjogi szabályt nem sért, ezért a bíróság a felperes keresetlevelét, mint megalapozatlant elutasította.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM. számú rendelet 13. § (2) bekezdése szerint köteles, melynek mértéke a 2004. évi CI. törvénnyel módosított, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a.) pontján alapul.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint köteles az alperes perköltségét megfizetni.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2010. évi szeptember hó 27. napján

Bogdányné dr. Magyar Erzsébet s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: